COLUMN

door Kemper

Vele pleinen bestaan er, maar geloof mij, het mooiste is het Piazza del Campo in Siena, Italië. De reisgidsjes vestigden niet alleen de aandacht op het plein zelf maar ook op het jaarlijks terugkerend festijn, de Palio. In essentie komt dat feest hierop neer dat tien van de zeventien wijken waarin Siena is verdeeld, dan een paard en een ruiter leveren die drie rondjes over het plein draven. De snelste heeft gewonnen. En verder is het een en al folklore wat de klok slaat. Eerst wordt er in traditionele kledij aan vendelzwaaien gedaan, en dan is de beurt aan de wedstrijd waarbij de uitverkorenen, gehuld in de kleuren van hun wijk, erop los gaan. Veel ben ik sindsdien in Siena geweest, maar de Palio heb ik nimmer gezien.

16 augustus jongstleden schakelde ik verveeld langs de diverse televisiekanàlen toen ik plotseling mijn lievelingsplein herkende, afgestampt vol en de palazzi opgesierd met kleurige doeken. Ik wist het meteen: Rai Uno zendt de Palio uit! Het meest gecompliceerde karwei bleek te zijn dat de paarden op niet al te onregelmatige wijze aan de start moesten verschijnen. Tien vurige, ongezadelde dieren, met extravagant geklede ruiters, moesten één voor één een soort sluisje door, en dat wou gewoon niet. De eerste drie, vier, dat ging nog wel, maar zodra er meer bij elkaar stonden, begonnen ze te springen, te duwe en te bijten.
Na een uurtje, met telkens opnieuv paarden terug door het sluisje, afstappen, verbinden van schaafwon den etc., werd het de starter te machtig en was de race opeens be gonnen. Het parcours was met zand bestrooid, zodat bij de eerste bocht naar beneden het tweede paard uitgleed, en drie paarden daarachter er met ruiter en al over heen tuimelden. De rest draafde vrolijk door, met een zekere winnaar in een geel-groen pakje voorop, totdat in de derde ronde een van de in de eerste ronde uitgegle den paarden net op de benen was gekrabbeld toen de meute eraan kwam. Slechts één ruiter, die tot dan in een kansloze positie achteraan had gereden, zag kans de botsing te vermijden en kwam, bedolven onder toejuichingen, over de f nish. Hij ging op de schouders van zó vele mensen dat de brancarddra gers er nauwelijks meer door konden.
Eurosport zendt wel eens een trailer uit met allerlei motoren en raceauto's, die op elkaar botsen of uit de baan vliegen op de maat van de Klassieke Symfonie van Prokojew. Prachtige muziek en goede montage maken elke keer dat ik even vergeet hoe smakeloos dat is. Om dezelfde reden zou de Palio-opname, hoe voor de hand liggend ook, ongeschikt zijn als propagandafilm voor de Dierenbescherming. Het Pi azza del Campo is zelfs tegen de Palio bestand.